

er hans Tvangsarving, og efterlader han sig Ægtefælle, Livsarvinger eller arveberettigede Adoptivbørn eller disses Livsarvinger, skal Forsikringssummen, for saa vidt angaar de nævnte Personers Ret til Boslod og Tvangsarvelod, behandles som tilhørende Dødsboet og som tillagt den begunstigede ved Testamente. Dette gælder dog ikke, saafremt Forsikringstageren har givet Afkald paa sin Ret til at tilbagekalde Indsættelsen af den begunstigede.

Har nogen, forinden Forsikringssummen i Medfør af § 102 er udbetalt til den begunstigede, overfor Selskabet ved Forevisning af Vielsesattest, Skifteudskrift eller lignende behørigt godtgjort at høre til Forsikringstagerens i 2. Stykke nævnte efterladte og i denne Egenskab gjort Indsigelse mod, at saadan Udbetaling sker, maa Selskabet ikke udbetale Forsikringssummen, forinden det ved Forlig eller retslig Afgørelse mellem den begunstigede og de efterladte er bragt paa det rene, hvem der har Ret til Forsikringssummen. Dog har Selskabet altid Ret til at udbetale til den begunstigede indtil en Trediedel af Forsikringssummen eller, saafremt han besørger Forsikringstagerens Begravelse, et passende Beløb til Bestridelse af Udgifterne til denne.«

I Betænkningen fra Landstingsudvalget udtaltes, at man særlig, foruden de stillede Ændringsforslag, havde drøftet to Spørgsmaal af mere principiel Betydning, og om hvilke man til sidst opgav at stille Ændringsforslag.

Det ene var Spørgsmaalet om at undtage de gensidige Forsikringsselskaber fra Loven, det andet om Lovforslagets Regler bør gøres ufravigelige i videre Omfang end sket. — Angaaende § 23, hvori fastsættes, at Domstolene kan bestemme, at Forsikringssummen skal erlægges uanset en modsat Aftale om Følgen af svigagtigt Forhold, udtaltes i Betænkningen: »at Hensigten med denne Paragraf ikke er at fastslaa, at hvor der foreligger svigagtigt Forhold, skal vedkommende desuagtet have fuld Erstatning for den virkelig lidte Skade, men derimod, at Domstolene og ikke Ledelsen skal afgøre Spørgsmaalet, idet det ellers let vil komme til at gaa ud over vedkommendes Kreditorer og derved ødelægge Muligheden for Kredit. Den vedkommendes Strafansvar for det svigagtige Forhold berøres ikke af Paragraffen.«

Folketingsudvalget udtalte i sin Betænkning, at man for at faa Loven gennemført havde frafaldet Særønsker, og et Mindretal, Venstre og Konservative, tilføjede, at det »kunde have ønsket, at den af Justitsministeren i § 20 (se ovenfor)